

Publicerad 2011-03-11 17:29 av Filosofen2

Solen skiner.

Brobyggare

Våren är påväg
solen skiner
och snön är
borta.

Jag sitter inne
och smärtan
avtar lite.

Glädje sprids
och skratt
får smärtan att
flyga sin kos.

Även om jag har
ont känns det inte
lika mycket då
kramar sprids.

Längtar efter att kunna
röra mig som jag vill
igen.
Vet att jag kan det.

Måste vila, ta det
lugnt och bara låta
kroppen återhämta
sig.

Skratt förlänger livet.
Det skimmer jag inte
kan se nu hjälper
lätsamt prat och
bilder, som
spelas upp.

Garden sänks, men
ordning får

lugnet att stanna kvar.

Genom fönstret ser jag
solen, genom tidens
dygn ser jag skiftningarna
på himlen.

Liten, som du är, finner
du ändå ansvar inför din
matte.
Då smärtan fyller kroppen,
pussar du bort det med din
nos.

Tvättar mina ömma händer
och naffsar, för att visa din
ömhet. Du följer varje steg,
kollar att din matte mår bra.
Ligger nära, för att ge
värme.

Sällskap ger värme,
sällskap bygger broar,
sällskap formar lugnet
sällskap öppnar hjärtat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten